

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 septembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015, declarate de către părțile vătămate Ghidici Igor, Ghidici Oleg și avocatul Grecu Radu în numele inculpatului

Frolov Vitalie Alexandru, născut la 14 iunie 1979, originar și domiciliat în s.Dănceni, r-nul Ialoveni.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.05.2013 - 12.06.2014,

Instanța de apel: 10.07.2014 - 16.04.2015,

Instanța de recurs: 12.06.2015 - 22.09.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 12 iunie 2014, Frolov Vitalie a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu este prevăzută de legea penală.

2. De către organul de urmărire penală Frolov Vitalie a fost învinuit de faptul că:

- în perioada anilor 2005-2006, avînd intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în s.Suruceni, r-nul Ialoveni, a primit de la Suruceanu Petru 30.000 dolari SUA, banii fiind însușiți, iar ulterior în anul 2011, cînd i s-a solicitat restituirea banilor, acesta s-a eschivat de la obligațiunile asumate privind restituirea banilor părții vătămate P.Suruceanu, astfel cauzîndu-i o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în valoare de 360.000 lei;

- la 08 martie 2008, avînd intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or.Ialoveni, a primit sub pretext de împrumut la procente de la Ghidici Oleg bani în sumă de 3000 dolari SUA și 4000 euro, asumîndu-și obligația de a achita 4% lunar, conștientizînd faptul că nu are posibilitate să îndeplinească obligația, a însușit banii, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 100.000 lei;

- la 11 februarie 2009, avînd intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or.Ialoveni a primit de la Procopii Tudor 30.000 euro, iar în anul 2011 cînd i s-a solicitat restituirea banilor, acesta nu răspundea la apelurile telefonice, se ascundea de la întîlniri cu Procopii Tudor, banii fiind însușiți, astfel cauzîndu-i părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în valoare de 480000 lei;

- la începutul lunii februarie 2010, avînd intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de

încredere, în or.Ialoveni a primit sub pretext de împrumut la procente de la Ghidici Igor bani în sumă de 38.000 euro, banii fiind însușiți, fără ca ulterior să achite careva procente, cu eschivarea de la restituirea acestei sume, prin ce a cauzai părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în valoare de 608.000 lei.

- în luna august 2010, avînd intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobîndit sub pretext de împrumut de la Castraveț Ina, în or.Ialoveni suma de 5000 euro, pe care nici pînă la moment nu a restituit-o, astfel eschivîndu-se de la restituirea acestei sume, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții mari, în valoare de 76.162,5 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și părțile vătămate I.Castraveț, Ig.Ghidici și O.Ghidici, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care V.Frolov să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități pe un termen de 4 ani, fiind admise acțiunile civile a părților vătămate, pe motiv că la pronunțarea sentinței instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul, avînd intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a înșelat 5 persoane, obținînd ilegal suma de 1.624,162,5 lei; instanța a dat o apreciere eronată acțiunilor lui V.Frolov, considerînd că fapta acestuia nu este prevăzută de legea penală, astfel instanța unilateral și subiectiv a dat apreciere declarațiile părților vătămate, ignorînd prevederile art.101 Cod procedură penală; instanța a pus la baza sentinței doar declarațiile inculpatului, care sînt contrare celor date de părțile vătămate și martori; nu s-a ținut cont de faptul că escrocheria este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință; inculpatul a semnat recipisele, urmărind scopul de a insufla încredere părților vătămate, dar din probele acumulate reiese că acesta din start nu avea intenția să-și exercite angajamentele asumate;

- partea vătămată I.Castraveț, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Frolov să fie condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal, cu încasarea în folosul ei a sumei de 76.162,5 lei, invocînd că la pronunțarea sentinței instanța, cu toate că a constatat săvîrșirea de către inculpat a escrocheriei, a pus la baza sentinței de achitare faptul că nu au fost acumulate probe ce ar demonstra fapta săvîrșită de către inculpat, bazîndu-se în special pe situația financiară extrem de neprielnică la momentul încheierii tranzacției;

- părțile vătămate Ig.Ghidici și O.Ghidici, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Frolov să fie recunoscut vinovat și condamnat conform învinuirii formulate, cu admiterea integrală a acțiunilor civile, atît în ce privește încasarea prejudiciului material, cît și cel moral în sumă de cîte 50000 lei pentru fiecare, pe motiv că la emiterea hotărîrii de achitare instanța a ținut cont doar de argumentele inculpatului, fără a aprecia celelalte probe, care contrazic versiunea acestuia și confirmă culpabilitatea lui în comiterea infracțiunii; din materialele cauzei, declarațiile părților vătămate și a martorilor, s-a constatat că inculpatul a acționat intenționat, cu scop de cupiditate în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor mai multor persoane, conștientizînd faptul că nu va putea restitui banii primiți.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015, au fost admise apelurile declarate de procuror și părțile vătămate I.Castraveț, Ig.Ghidici și O.Ghidici, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care V.Frolov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități de gestionare a bunurilor materiale și financiare pe un termen de 3 ani.

Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Frolov Vitalie, în perioada anilor 2005-2006, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în s.Suruceni r-nul Ialoveni, a primit de la Suruceanu Petru 30000 dolari SUA, banii fiind însușiți, iar ulterior în anul 2011, când i s-a solicitat restituirea banilor, acesta s-a eschivat de la obligațiunile asumate privind restituirea banilor, astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în valoare de 360.000 lei.

Tot el, la 08 martie 2008, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or.Ialoveni, a primit sub pretext de împrumut la procente de la Ghidici Oleg bani în sumă de 3000 dolari SUA și 4000 euro, asumându-și obligația de a achita 4% lunar, conștientizând faptul că nu are posibilitate să-și îndeplinească obligația, fără ca ulterior să achite careva procente, și pînă la moment nu a restituit banii, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în valoare de 100.000 lei.

Tot el, la 11 februarie 2009, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or.Ialoveni, a primit de la Procopii Tudor 30.000 euro, iar în anul 2011 când i s-a solicitat restituirea banilor, acesta nu răspundea la apelurile telefonice, se ascundea de la întâlniri cu Procopii Tudor, banii fiind însușiți, astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în valoare de 480.000 lei.

Tot el, la începutul lunii februarie 2010, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or.Ialoveni, a primit sub pretext de împrumut la procente de la Ghidici Igor bani în sumă de 38.000 euro, banii fiind însușiți, fără ca ulterior să achite careva procente, se eschiva de la restituirea acestei sume, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în valoare de 608.000 lei.

Tot el, în luna august 2010, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit sub pretext de împrumut de la Castraveț Ina, în or.Ialoveni suma de 5000 euro, și nici pînă la moment nu a restituit banii, astfel eschivându-se de la restituirea acestei sume, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții mari, în valoare de 76.162,5 lei.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii menționate este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în prima instanță, precum și recercetate și verificate suplimentar sub toate aspectele, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, și anume prin declarațiile părților vătămate I.Castraveț, P.Suruceanu, Ig.Ghidici, O.Ghidici, T.Procopii, a martorilor E.Procopii, N.Botnari, T.Vrăjmaș, T.Iosipoi, I.Ungureanu, precum și actele cauzei - procesul-verbal de audiere a martorului N.Castraveț, extras oficial cu privire la datele de schimb valutar; extras din registru ÎS„Cadastru”; extras de la Agenția Relații Funciare și Cadastru; plîngerea și recipisa lui E.Procopii și T.Procopii de împrumut a sumei de 30000 euro, plîngerea lui P.Suruceanu și recipisa de împrumut

a sumei de 30000 euro, procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui V.Frolov, recipisă de împrumut de la O.Ghidici a sumei de 3000 dolari și recipisă de împrumut de la Ig.Ghidici a sumei de 38000 euro.

Astfel, instanța a concluzionat că probele administrate, cercetate și examinate în ședința de judecată cert dovedesc faptul că inculpatul a acționat cu intenție și în acțiunile lui sînt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal - escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a menționat că, inculpatul din împrumuturile respective a făcut o îndeletnicire, fără ca să anunțe persoanele respective că se află în imposibilitatea achitării, restituirii banilor, dar a continuat să împrumute bani, dînd aparența că are casă, bisnes, mașini etc., toate părțile vătămate audiate au relatat că au împrumutat banii, deoarece inculpatul avea afaceri, mașini, casă, și niciuna nu a relatat că acesta le-ar fi comunicat că casa este gajată, iar afacerea nu merge, etc.

Referitor la acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate, instanța a conchis de a le admite în principiu, lăsîndu-le spre soluționare în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva deciziei menționate au declarat recursuri ordinare avocatul R.Grecu în numele inculpatului și părțile vătămate O.Ghidici și Ig.Ghidici, care au solicitat:

- avocatul R.Grecu în numele inculpatului, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii de înșelăciune, invocînd că toate părțile vătămate au declarat că au avut o înțelegere cu inculpatul referitor la împrumut, acesta lăsînd recipise, nu s-a eschivat de la întoarcerea banilor, le achita acestora dobînda lunară de 3-4%, astfel nu a existat intenția inculpatului de a înșela părțile vătămate și a dobîndi ilegal banii acestora; de către organul de urmărire penală a fost emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale pe motiv că în cauză sînt relații civile, și părțile vătămate urmau să se adreseze în instanța de judecată cu acțiune civilă, partea vătămată Procopii la 05.04.2013 a depus cerere de retragere din procesul penal, astfel în condițiile date în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii de înșelăciune, dar persistă relații civile;

- părțile vătămate O.Ghidici și Ig.Ghidici, casarea deciziei în ce privește latura civilă, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri, prin care să fie încasat de la inculpat prejudiciul material în folosul lui Ig.Ghidici în sumă de 608.000 lei și în folosul lui O.Ghidici în sumă de 100.000 lei, precum și prejudiciul moral a cîte 50.000 lei fiecăruia, invocînd că vina inculpatului în săvîrșirea infracțiunii de escrocherie a fost dovedită prin materialele cauzei; instanțele neîntemeiat nu au admis acțiunea civilă înaintată de ei.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, poate adopta decizia de admitere a apelului, casînd sentința parțial sau total, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Potrivit dispozițiilor art.417 alin.(1) pct.8) din același cod, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept, care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

Potrivit sentinței, prima instanță l-a achitat pe V.Frolov pe învinuirea adusă în baza art.190 alin.(5) Cod penal, pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală, întemeindu-și soluția pe probele cercetate în ședința de judecată, și anume declarațiile părților vătămate I.Castraveț, P.Surucean, Ig.Ghidici, O.Ghidici, T.Procopii, a martorilor E.Procopii, N.Botnari, T.Vrăjmaș, T.Iosipoi, I.Ungureanu, N.Castraveț și actele scrise.

Procurorul în susținerea apelului, a invocat că achitarea lui V.Frolov este neîntemeiată, deoarece probele administrate în timpul urmăririi penale, și anume declarațiile acuzatoriei ale părților vătămate I.Castraveț, P.Surucean, Ig.Ghidici, O.Ghidici, T.Procopii, a martorilor E.Procopii, N.Botnari, T.Vrăjmaș, T.Iosipoi, I.Ungureanu, N.Castraveț, cert confirmă vinovăția acestuia.

Instanța de apel, admițând apelurile procurorului și a părților vătămate, a casat sentința de achitare a lui V.Frolov și, rejudecând cauza, a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare a acestuia conform învinuirii înaintate, în baza aceluiași probe, limitându-se doar la citirea acestora, iar procurorul nu a solicitat audierea din nou în instanța de apel a părților vătămate Ig.Ghidici, O.Ghidici, T.Procopii și a martorilor declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului astfel, nu au fost respectate prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală.

Colegiul penal atestă că, pentru un probatoriu legal la pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului după o sentință de achitare, declarațiile acuzatoriei ale părților vătămate și a martorilor urmau a fi obținute cu respectarea principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei.

În acest sens, Colegiul reține că, potrivit legislației în vigoare „*Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea CEDO Spînu vs România din 29.04.2008). În conformitate cu prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Curtea Europeană în hotărârea Capean vs Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art.6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe (inclusiv a anumitor martori ai acuzării) în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare”.*

La fel, instanța de recurs menționează că Curtea Europeană în cauza Destrethem vs Franța (hotărârea din 18.05.2004), a notat că după achitarea reclamantului dispusă de prima instanță după audierea mai multor martori, *instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, având în vedere aceleași mijloace de probă, această ultimă instanță neavând la dispoziție date noi ca, ulterior să-și întemeieze hotărârea de condamnare pe o nouă interpretare a declarațiilor martorilor audiați în primă instanță, fără a-i fi audiat pe viu.*

Prin urmare, probatoriul decisiv pe care instanța de apel și-a întemeiat hotărârea de condamnare a lui V.Frolov, a fost obținut contrar principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei.

Pe lângă aceasta, probele administrate în cadrul urmăririi penale, cât și cele cercetate în prima instanță, inclusiv și versiunea inculpatului V.Frolov, precum că dînsul nu a avut intenția de a însuși banii părților vătămate prin înșelăciune, că dînsul achita dobînzile conform recipiselor de împrumut, urmau a fi verificate în strictă

conformitate cu prevederile art.100-101 Cod de procedură penală, *pe fiecare episod aparte*, prin cercetarea din punct de vedere al coroborării lor cu alte probe, inclusiv, cu declarațiile părților vătămate, a martorilor.

Totodată, analizînd conținutul deciziei atacate în raport cu motivele invocate de către părțile vătămate Ig.Ghidici și O.Ghidici, Colegiul consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către aceștea în apelurile declarate.

Astfel, părțile vătămate au invocat în apeluri ilegalitatea sentinței și în latura civilă, considerînd că acțiunile civile urmează a fi admise cu încasarea prejudiciului material în folosul lui Ig.Ghidici în sumă de 608.000 lei și în folosul lui O.Ghidici în sumă de 100.000 lei, precum și încasarea prejudiciului moral a cîte 50.000 lei, pentru fiecare. În recursul declarat de către părțile vătămate s-a invocat că instanța de apel, fără a dezbate argumentele acestora, neîntemeiat a admis acțiunea civilă în principiu lăsînd-o spre soluționare instanței civile.

Din conținutul deciziei rezultă că, instanța de apel recunoscîndu-l vinovat pe V.Frolov în comiterea infracțiunii imputate, nu s-a expus asupra acțiunii civile în partea prejudiciului moral solicitat de către părțile vătămate Ig.Ghidici și O.Ghidici.

Erorile menționate mai sus sînt erori de drept procedural și se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și sînt temeiuri de recurs.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că, prin fișa de repartizare a dosarului penal s-a dispus repartizarea aleatorie a cauzei judecătorului raportor Iu.Melinteanu, care urma a fi examinată în complet de trei judecători. Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 18.09.2014, judecarea cauzei a fost începută de către judecătorii Iu.Melinteanu, N.Corochii, S.Furdui (f.d.184-185 v.2), ulterior, conform proceselor-verbale din 22.01.2015, 05.02.2015 și 16.04.2015 - continuată de către judecătorii Iu.Melinteanu, N.Corochii, L.Ouș care au efectuat acțiuni procesuale de aducere forțată a părții vătămate și de interogare a părților vătămate, a inculpatului (f.d.224, 238-242 v.2), însă în materialele dosarului lipsește încheierea motivată a președintelui instanței de apel privind temeiurile schimbării completului de judecată (a judecătorului S.Furdui cu L.Ouș). Astfel, rezultă că prevederile referitor la schimbarea completului de judecată au fost încălcate.

În contextul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și, în special, a hotărîrii din 09.10.2008 în cauza lui Moiseev vs F.Ruse, s-a susținut că schimbarea completului de judecată din motive ce nu pot fi stabilite și care nu au fost prevăzute de careva garanții procesuale, se consideră ca o încălcare a art.6 CEDO - dreptului la un proces echitabil.

Concomitent, instanța de recurs, conducîndu-se de prevederile art.435 alin.(3) Cod de procedură penală și cele ale art.417 alin.(1) pct.9¹) Cod de procedură penală, menționează că actele procedurale, referitor la cercetarea probelor: declarațiile inculpatului V.Frolov (f.d.241-242 v.2), ale părților vătămate P.Surucean și I.Castraveț (f.d.238-240 v.2), efectuate anterior de instanța de apel, decizia căreia este casată, rămîn valabile, iar procesul de examinare a apelurilor urmează să-și reia cursul cu respectarea prevederilor legale, care reglementează judecarea cauzei după o sentință de achitare, inclusiv cu verificarea probelor cercetate de instanța de apel indicate supra, prin citirea și consemnarea lor în procesul-verbal, potrivit art.414 alin.(2) Cod de procedură penală.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de recurs constată erori de drept ce sînt temei de recurs și acestea nu pot fi corectate de instanța de recurs, aceasta dispune casarea hotărîrii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărîre se casează.

În speța examinată Colegiul consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea

prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de părți și, în dependență de situația constatată, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de părțile vătămate Ghidici Igor și Ghidici Oleg, de avocatul Grecu Radu în numele inculpatului Frolov Vitalie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui Frolov Vitalie și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată intergal la 29 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun